Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 113 (613) ♦ П'ятниця, 18 червня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

«ХЛОПЦЫ, ЧЬИ ВЫ БУДЕТЕ?

ЗВЕРНЕННЯ Верховної Ради України

до трудових колективів, політичних партій і рухів, громадських організацій, всіх громадян України

Шановні співвітчизники!

Обстановка, що склалася в Україні останнім часом, надзвичайно складна, чи не найгостріша з часу проголошення нашої незалежної держави. Продовжується спад виробництва, знижується обсяг національного доходу, дедалі більше порушуються господарські зв'язки між підприємствами та регіонами, погіршується життя населення. У суспільстві склалася фактично кризова ситуація, яку це більше загострило останнє підвищення цін.

Виявленням невдоволення цією ситуацією стали мітинги, страйки, що охопили деякі регіони України, зокрема Донбас. Все це може призвести до катастрофічних наслідків.

Безперечно, на шляху розбудови нашої держави поряд з об'єктивними факторами, що зумовили нинішній стан, є і ряд прорахунків та помилок у діяльності Верховної Ради України, вищих органів державної виконавчої влади. Не всі закони досконалі, в них не завжди враховуються особливості перехідного періоду в житті нашого суспільства. Багато є недоліків у реалізації цих законів.

В нинішніх умовах Верховна Рада, Президент і Уряд України прагнуть зробити все для того, щоб стабілізувати економіку, зупинити подальше зубожіння населення, щоб у суспільстві утверджувалися злагода і взаєморозуміння, панував закон. Адже беззаконня — це прямий шлях до хаосу і протистояння.

(Закінчення на 2-й стор.)

ОПОЗИЦІЯ ВИМАГАЄ НЕГАЙНИХ ПЕРЕВИБОРІВ, БІЛЬШІСТЬ ХОЧЕ ПОВОЛОДАРЮВАТИ

Ранкове засідання 17 червня

Після бурхливих дебатів парламент більшістю голосів вирішив провести 26 вересня 1993 року Всеукраїнський референдум з питань довіри (недовіри) Президенту України та Верховній Раді. До бюлетеню для голосування вноситимуться запитання: «Чи довіряєте ви Президенту України?» «Чи довіряєте ви Верховній Раді України?» (відповідь — так; ні).

Подальший розвиток подій парламентарії уявляють собі так: якщо більшість громадян, які візьмуть участь у референдумі, висловляться за недовіру Верховній Раді, то призначаються нові вибори.

(Закінчення на 2-й стор.)

З виступів народних депутатів на сесії Верховної Ради України

Степан ПАВЛЮК:

Коли два роки тому у Донецьку почалися страйки, ми бачили очі тих, хто очолював страйк, з тими людьми можна було говорити. Сьогодні ми ж практично не маємо ніяких документів — вимог страйкарів.

Леонід ЯКОВИШИН:

Президент має звітувати перед Верховною Радою про те, що зроблено Президентом у дотриманні Конституції. Я б не хотів, щоб Президент виступав у Верховній Раді як представник страйкому. Він виступив саме так.

Микола ПІВЕНЬ:

Ми чудово розуміємо, що відбулася політична гра. Але ця гра була чимось викликана.

Олександр МОРОЗ:

Уже місяць ми займаємося політичними питаннями, підкинутими Верховній Раді. Вони привнесені сюди спеціально. Той, хто підштовхує до актів громадянської непокори, хоче громадянської війни.

Катерина ЗАВАДСЬКА:

Між рядками постанови, прийнятої за основу, можна побачити багато речей, що зашкодять Україні. Це сепаратизм, це розгул політичної вакханалії. Це написано між рядками. Це треба вміти читати...

Фотомонтаж Михайла САЧКА.

Продиктовано в номер

10 діб: ні рип — ні скрип

ДОНЕЦЬК. Учорашній день розпочався маршем представників страйкуючих колективів до Жовтневого майдану. Десяту добу тут триває мітинг. Він продовжився під акомпанемент порожніх каструль, які винесли жінки ВО «Точмаш».

Вимоги страйкарів підтримали директори промислових підприємств Донецька та міжрегіональна асоціація промисловців.

Якось без ентузіазму сприйняли присутні повідомлення з Києва щодо проведення Всеукраїнського референдуму про довіру Президентові та Верховній Раді України 26 вересня.

Лідери страйкового руху запевняють, що мітинг стоятиме на своєму до останнього.

Що як референдуми вже будуть не потрібні?!

ЛУГАНСЬК. На телеграму голови Держкомнафтовугілля України Миколи Сургая з проханням почати відвантаження вугілля металургам та енергетикам лідери луганських страйкомів відповіли своєрідно. Мовляв, з таким питанням слід звертатися до Президента, Кабінету міністрів, Верховної Ради. Отже позиція шахтарів залишається колишньою, відступати від своїх вимог вони не збираються, про що й поставили до відома Верховну Раду.

За словами голови міжгалузевої обласної ради страйкових комітетів Олександра Свириденка, в разі невиконання вимог, страйкарі мають намір закликати до акту громадянської непокори працівників усіх галузей промисловості.

Вугілля вибирається з відвалів. Його недостатньо навіть для потреб коксохімії.

Енергетики ж взагалі не мають змоги хоч якось поповнити запас палива. Під загрозою робота електростанцій.

В останні хвилини у шахтарському Первомайську депутати міськради народних депутатів достроково здали мандати. Тут обійшлося без референдуму.

Кривбас чекає на Прем'єра

КРИВИЙ РІГ. Третій день страйкують 12 рудовидобувних шахт. Гірники мітингують, висувають економічні і політичні вимоги.

Цими днями відбулася зустріч страйкарів з членами урядової комісії, яку очолює заступник міністра промисловості України Юрій Кузенков.

Обговорювалися оптимальні шляхи порятунку гірничометалургійного комплексу регіону від розвалу. Комісія підготувала базу для плідної роботи у Кривбасі. На 18 червня очікується приїзд Прем'єр-міністра Леоніда Кучми.

ЗВЕРНЕННЯ

ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

(Початок на 1-й стор.).

Має бути добре всім зрозуміло, що силові методи ще ніколи не приводили до добра. Вирішення будь-яких економічних, соціальних і політичних питань повинно здійснюватися в рамках закону, з врахуванням загальних інтересів як держави, так і її громадян.

Ми розуміємо прагнення страйкуючих добитися негайних рішень. Однак ці рішення повинні бути виваженими, конструктивними, відповідати нормам Конституції.

Усвідомлюючи відповідальність перед майбутнім, Верховна Рада України в цей надзвичайно складний час звертається до робітників, селян, службовців, керівників колективів, профспілок, до місцевих представницьких і виконавчих органів з закликом не допустити повороту подій до беззаконня, до застосування силових форм, підбурення до непокори, страйків. Це шлях — у безвихідь, шлях до лиха. На це ми не маємо права. Такого нам історія не простить.

Шановні виборці! Громадяни України! Верховна Рада України закликає всіх вас пройнятися почуттям високої відповідальності за долю нашої молодої держави, об'єднатися і спільно зробити виважений крок до виходу з становища, в якому ми опинилися. Запорукою цьому має стати сумлінна праця кожного трудового колективу, кожного громадянина, повага і неухильне виконання законів, організованість і дисципліна.

Сподіваємося, що в усіх нас вистачить мудрості і здорового глузду, почуття громадянського обов'язку, щоб у цей драматичний час зберегти мир і спокій, не допустити руйнування основ національної економіки, підвалин незалежної демократичної України, які закладалися одностайною волею і нелегкими зусиллями нашого багатонаціонального народу.

Ми звертаємося до всіх страйкуючих — приступити до роботи. Час не чекає.

17 червня 1993 року.

Указ Президента України

Про невідкладні заходи щодо стабілізації економічної та політичної ситуації в Україні

У зв'язку з загостренням соціально-економічної та політичної ситуації в Україні **постановляю:**

1. Утворити Надзвичайний комітет Кабінету Міністрів України з питань оперативного управління економікою України.

2. Призначити **Кучму** Леоніда Даниловича — Прем'єр-міністра України — Головою Надзвичайного комітету з питань оперативного управління економікою України.

3. До складу Надзвичайного комітету входять за посадами:

Прем'єр-міністр України;
Перший віце-прем'єр-міністр України;
Віце-прем'єр-міністр України з питань економічної реформи;
Віце-прем'єр-міністр України з питань агропромислового комплексу;
Міністр економіки України;
Міністр фінансів України;
Голова Правління Національного банку України;
Голова Фонду державного майна України.

4. Основними завданнями Надзвичайного комітету є розробка та реалізація заходів щодо стримування інфляції, стабілізації виробництва, посилення соціального захисту найбільш вразливих верств населення та запобігання надзвичайним ситуаціям у соціальній та економічній сферах.

5. На виконання пункту 3—1 статті 114—5 Конституції України безпосереднє керівництво діяльністю Кабінету Міністрів України здійснюється Президентом України.

6. На виконання пункту 4 статті 114—5 Конституції України центральні органи державної виконавчої влади, що здійснюють управління невиробничою сферою, підпорядковуються безпосередньо Президентові України.

7. Цей Указ набуває чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
16 червня 1993 року
№ 215/93.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проведення всеукраїнського референдуму щодо довір'я (недовір'я) Президенту, Верховній Раді України

Враховуючи соціально-політичну ситуацію, що склалася в Донбасі та інших регіонах України, розглянувши пропозиції народних депутатів з цього питання, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відповідно до п. 18 статті 97 Конституції України та статті 46 Закону України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» провести всеукраїнський референдум з питань довір'я (недовір'я) Президенту України та Верховній Раді України 26 вересня 1993 року.

2. В бюлетень для голосування включити такі питання:

1) Чи довіряєте ви Президенту України?
Так Ні
2) Чи довіряєте ви Верховній Раді України?
Так Ні

3. Якщо в результаті голосування більшість громадян, які взяли участь у референдумі, висловиться проти довір'я Президенту України чи Верховній Раді України, Верховна Рада України відповідно до чинного законодавства призначає вибори.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ
17 червня 1993 року

Парламентська хроніка

Страйк: інкогніто—за кулісами?

Денне і вечірнє засідання 16 червня

Депутати обговорили інформацію голови тимчасової депутатської Комісії парламенту з комплексу питань економічної реформи В. Гриньова. Затим провели закрите спільне засідання постійних Комісій, на якому обговорили проекти трьох постанов і одного Закону про зміни й доповнення до Конституції, про проведення всеукраїнського референдуму про довіру (недовіру) Президентові, Верховній Раді, місцевим Радам народних депутатів, про визначення основних положень нової Конституції. Проектом постанови передбачалося провести референдум 26 вересня цього року, проголосували за це як за основу, але загалом «гора» депутатських слів народила «мишу» конкретного рішення. Його не було прийнято. І це тоді, коли над депутатами висить дамоклів меч головної умови страйкарів — жодних переговорів про припинення страйку до прийняття політичних рішень. Інша «бомба» — під економікою, а отже й державою: через відсутність палива, лік життя багатьох галузей і окремих підприємств пішов на години.

А ще стало відомо, чому все так відбувається: депутати попри всі слова про розуміння складності ситуації шукали не виходу з неї, а того, хто стоїть за страйком. Кого тільки не називали: Президент, Кабінет міністрів, проросійський директорський корпус, спецслужби США і Англії, профспілки з цих країн разом з агентами Москви. Їй-бо, смішно було слухати...

Але цікаво, бо ще раз чітко підтвердили свої позиції три політичні центри сили, що зійшлися в герці за всю повноту влади. Це вже очевидно. По-перше, це більшість депутатського корпусу, який будь-що хоче контролювати і уряд, і Президента, і все життя в країні, цілком резонно при цьому посилаючись на чинну Конституцію. Там відповідні записи справді є. Крім того, більшість депутатів розуміють, що з розпуском цього парламенту місця в новому для них, м'яко кажучи, не гарантовані. По-друге. Президент згодний ініціювати референдум про довіру самому собі і провести його. Що це — переконання, що люди його підтримають, чи акт політичного камікадзе, який хоче разом з собою звести з політичної арени і свого політичного суперника — точно невідомо, але здогадки можуть бути різні. Цілком можливо, наприклад, що Президент має пакет якихось прогресивних документів про реформи і в нього з'явилася рішимість втілювати їх у життя. Але ж так само гіпотетично аналогічна можливість залишається і в парламенту.

І, врешті-решт, помітною стає самостійна політична роль уряду, який знову може об'єктивно виступити «миротворцем» двох гілок влади, відібравши в них частину законодавчих повноважень. Оця об'єктивність необхідності появи «третьої» сили й створює враження того, що страйк, як це не парадоксально видається, найвигідніший урядові і тому директоратові, який його підтримує. Помітно й те, що Л. Кучма, який, певно, розуміє цю ситуацію, поводить себе обережно. Він не просить жодних повноважень, і може так статися, що йому (як отому римському імператорові, якого відірвали від садіння капусти й закликали на трон для наведення порядку) повноваження нав'яжуть силою. В цьому разі політична вага кроків уряду буде, звичайно, набагато більшою, бо, мовляв, не просив, самі дали, тож слухайтесь. Так може статися: уряд один може виконувати функції управління державою, коли інші гілки влади до цього неспроможні.

Словом, пошуки того, хто за кулісами, тривали так завзято, що депутати, пропонуючи варіанти рішень, навіть забували звірити їх з Конституцією. Крім того, забували вони ще одне: політики політиками, куліси кулісами, а за страйком найвідвертіше сьогодні стоять злидні його учасників. Як явище політичне. Не довели б до злиднів — не вивели б людей на площі. Не було б страйку, якби не створили для народу ситуацію, за котрої він до влади ставиться, як старий дисидент до дружини: трішки люблю, трішки боюсь, трішки хочу іншу. Останнє сьогодні, на жаль, найпомітніше й без куліс, а страйк по-різному, звичайно, намагаються використати всі. Страйкарі ж чекають рішення.

Володимир СКАЧКО,
оглядач.

ОПОЗИЦІЯ ВИМАГАЄ НЕГАЙНИХ ПЕРЕВИБОРІВ, БІЛЬШІСТЬ ХОЧЕ ПОВОЛОДАРЮВАТИ

Ранкове засідання 17 червня

(Початок на 1-й стор.).

Електронна система в сесійному залі, за словами головуючого В. Дурдинця, вже не витримує навантажень. Як свідчить хвиля страйків і мітингів протесту, більше не може і не хоче витримувати «навантажень» цін і народ. Народні депутати нарешті усвідомили це і зрозуміли, що ситуація, яка склалася в суспільстві — найкритичніша за весь період існування молодої української держави і перейшли від самозвітів і самоаналізу помилок до предметної розмови.

Однак після прийняття рішення про референдум, яке нібито прояснило невеселу перспективу Верховної Ради, протистояння в залі досягло апогею. А сам сесійний зал, як висловився народний депутат В. Хижняк, викликавши цим обурення колег, перетворився на балаган, а його учасники на пустопорожніх базік. Народна Рада на знак протесту проти такого рішення більшості блокувала центральну трибуну. Сергій Головатий та Іван Заєць, захопивши водночас місце біля першого мікрофону, стояли незворушно, доки Василь Васильович Дурдинець не вввімкнув його. Відключивши перед тим, напевне, щоб хоч трохи виправдати депутатів, котрі обурилися на свою характеристику «базік».

Все ж голова Народної Ради Іван Заєць, апелюючи до тих, хто захотів його слухати, сказав, що рішення, прийняте щойно Верховною Радою, є незаконним і ображує український народ, бо суперечить і чинному законодавству, і Конституції. **«Це не що інше, як політичні ігри, спрямовані на продовження державного перевороту. Народна Рада стояла і стоїть на тому, щоб негайно провести дострокові вибори Верховної Ради та місцевих органів влади, а також референдум про довіру Президенту».**

Проте голова Комісії з питань законодавства і законності О. Коцюба, дорікнувши Народній Раді, що ніхто їй не заважав залишити Верховну Раду одразу після проголошення Акту про державну незалежність України, констатував, що рішення, прийняте більшістю, цілком законне, оскільки референдум стане волевиявленням громадян. Щодо місцевих Рад, то це питання, на думку Коцюби, знято справедливо, бо інакше в країні настане хаос і безладдя.

Прогнози розвитку ситуації в Україні на майбутнє невтішні. Народна Рада не збирається відступати. Як запевнив Іван Заєць, під час вечірнього засідання вона виступить із заявою.

Народні депутати на ранковому засіданні також внесли ряд змін і доповнень до Закону про пенсійне забезпечення, Закону про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також, заслухавши голову правління Національного банку В. Ющенка, обговорили ряд питань, що стосуються кредитно-банківської сфери.

Катерина КІНДРАСЬ.

Інтерв'ю в кулуарах

Так що ж сьогодні відбувається в Україні та її найвищому представницькому органі — Верховній Раді! З цим запитанням ми звернулися до кількох народних обранців.

Богдан ЛІЩИНА:

— До чого йшли, до того й прийшли. Не можна створювати державну політику без голови. Всім чомусь захотілося потрапити в історію, стати національними героями. Справи робляться поспіх, починаючи з перших засідань Верховної Ради. Та й Президент не зміг стати сильним керівником. Немає продуманої програми входження в ринок. Звідси — й політичні вимоги страйкуючих шахтарів і тих, хто їх підтримує. Щоправда, ми сьогодні точно не знаємо, скільки таких людей — кілька сот тисяч, чи два-три мільйони. Все це загалом і позначається на нинішній роботі Верховної Ради.

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ:

— Сьогоднішня ситуація в Україні — це наслідок переходу на світові ціни, через що собівартість продукції стає вищою, ніж ціна на неї. За такого становища багатьом підприємствам загрожує банкрутство. Тому, щоб врятуватися, й ставляться політичні вимоги.

Верховна Рада віддзеркалює ту непевність, яка існує в країні. Але парламент прийде до чітких висновків. Тут працюють різні люди. Проте під кінець сьогоднішнього засідання (16 червня — РЕД.), на мою думку, почала з'являтися певна стабілізація чи солідаризація.

Леопольд ТАБУРЯНСЬКИЙ:

— Президент та його команда, аби повністю захопити владу, скомпрометувати Верховну Раду та усунути її, організували шахтарський страйк. Там видно їхні руки. Дехто з депутатів підтримує Президента в тому, щоб розігнати парламент. Але він сьогодні — єдина протидія Президентові. Він заважає Леоніду Кравчуку нічого не робити для свого народу, або навіть погіршити становище. Сьогодні не можна розпустити Верховну Раду. І Президент сам не піде у відставку. Тому цей керований страйк і спрямований на те, щоб примусити власті провести референдум. Через нього відправити Верховну Раду у відставку, а щодо Президента, то просто висловитися, чи «підходить» він, чи «не підходить». І нинішня парламентська колотнеча — це двобій між прихильниками Президента та іншими депутатами.

Записав
Олексій ЄВСІКОВ.

Розлучення по-бузувірському?

За багато років роботи у галузі зв'язку мені неодноразово випадало бути свідком і мимовільним учасником численних реорганізаторських експериментів у нашій системі. Далеко не всі вони були розумними і продуктивними. Особливо хибували ті, що йшли від кабінетних ідей, а не від реалій виробництва і життя. Нам, працівникам низових ланок, довгенько гикалися такі перебудови. Бо доводилося щораз відновлювати все, необачно зруйноване, розлагоджене, занедбане.

Сьогодні зв'язок, схоже, знову на порозі «докорінних перетворень». Задум їх народився, як нам повідомили, аж у Світовому і Європейському банках реконструкції та розвитку. Мабуть, за законом спорідненості бюрократичних душ за імпортні «ідеї» вхопилися чиновники Мінзв'язку України. І нині з усіх сил нав'язують їх галузі. Коли коротко, бузувірський експеримент має на меті зруйнувати цілісність структур зв'язку, що склалися, і витримують випробування навіть нинішнім кризовим станом. Руйнацію задумано нібито в інтересах ринкового реформування. Насправді ж для відновлення управлінського тоталітаризму.

За дорученням зв'язківців Бериславського району Херсонської області звертаюся до газети з настійним благанням: бийте на сполох, не допустіть занепаду служби зв'язку в нашій молодій державі, зупиніть новоявлених «реформаторів». Бо буде біда.

В. БАГАЦЬКИЙ,
ветеран зв'язку.

З цим листом, більше схожим на волання «рятуйте», що надійшов до Херсонського корпункту «Голосу України», я ознайомив Ю. Даниленка, генерального директора ВО «Херсонзв'язок» і попросив прокоментувати його. Почуте від Юрія Олександровича утвердило в думці, що тема варта уваги громадськості України.

Наше міністерство, справді, оголосило про намір докорінної перебудови галузі. І «підперлося» рекомендаціями радикально настроєних, але, певне, не дуже обізнаних з нашою дійсністю експертів міжнародних фінансових установ. «Шокова терапія» закладена в основу передбачуваних перетворень і викликає тривогу в зв'язківців. І не тільки у працівників низових ланок. Наміри міністерства щодо ломки структури галузі обговорено радою виробничого об'єднання «Херсонзв'язок». Пропоновані «згори» трансформації визнані нею за несвоєчасні й недоцільні. Виявила занепокоєння щодо наслідків «революційної перебудови» обласна держадміністрація. І поділилася своїми думками з міністром зв'язку О. Проживальським. Про сумніви, а то й про однозначне неприйняття ідеї деструктивного «оновлення» висловлюються колеги в більшості регіонах України. Але, за всіма ознаками, робиться все для того, щоб «процес пішов».

Що пропонують «новатори»? Існуючу триступеневу вертикаль управління галуззю — міністерство, обласні ВО, райміськвузли зв'язку — доповнити четвертим «щаблем». На ньому мають розміститися кілька концернів: поштового зв'язку, електрозв'язку, радіо-телебачення та інші. Кожен концерн відповідно сформує свою вертикаль — на обласному і районному рівнях. Уся ця штучно розмежована грандсистема зрештою замкнеться на низових ланках.

Не буду зупинятися на очевидних речах. Зокрема, на явній тенденції до «роздування» управлінських штатів та чисельності «інстанцій». Таке ми вже «проходили» і щоразу пересвідчувалися в облудності надій на успіх.

Скажу про те, що має занепокоїти споживачів наших послуг. Візьмемо «розлучення» поштового і електричного видів зв'язку. Їх уже «ділили» у 60-ті роки, правда, лише на районному рівні. Були тоді окремі керівні структури для кожного з цих видів. І неминучі розбіжності в підходах та оцінках. І розпорошення сил та ресурсів, і розмивання відповідальності, і ще багато дечого, що вкрай дезорганізувало роботу зв'язку у найближчій до споживача «низівці». Під тиском громадськості «експеримент» тоді було припинено.

Чи не така ж перспектива у сьогоднішньої «перебудови»? Тим більше, що «розлучення» доведеться чинити з розподілом спільно надбаного майна. А його — хоч розпилюй. Бо, скажімо, районний (міський) вузол зв'язку — це, як правило, одна будівля. Транспорт нерідко лише один автомобіль. І вже зовсім неуявне реформаторське «розлучення» у відділеннях зв'язку, де населенню надаються всі види послуг. У тому числі поштові, телеграфні, телефонні.

Здавалося б, грандіозний задум повинен мати хоча б надійне теоретичне підгрунтя. Але воно вразливе. Скажімо, йдеться про необхідність чіткого регулювання діяльності всіх підприємств зв'язку. Але хіба вони нині не регулюються міністерством? Регулюються. Ще й як!

Наголос робиться на потребі «справедливо перерозподіляти» доходи між регіонами в інтересах «гармонійного розвитку зв'язку в Україні». Ясна річ, «перерозподіляти згори». Отже, повернення до категорій «зрівняльного соціалізму»? Тоді до чого балачки про ринкове реформування?

До речі, про перерозподіл доходів. На практиці він існує, але — в регіонах. Що логічно і справедливо. Завдяки маневруванню коштами ми, між іншим, торік вклали в розвиток поштового зв'язку 24,3 мільйона карбованців: будуємо призалізничний поштамт у Херсоні. В першому кварталі цього року пошта збиткова, та її підтримує «на плаву» рентабельніший електрозв'язок. І інтереси споживачів у регіоні не постраждають.

Ще про перерозподіл доходів. Задум «новаторів» щодо міжрегіональних маневрів фінансами зрозумілий — концентрувати кошти. Робитиметься це «руками» концернів. Але, по-перше, в такий спосіб усі підприємства області, міст, районів будуть позбавлені господарської самостійності з усіма прикрими наслідками. По-друге, навіщо городити «перебудовчі» тини, коли й нині рада директорів обласних об'єднань зв'язку охоче підтримує участь ВО на дольових засадах у реалізації солідних проектів всеукраїнського значення.

Ще один вельми недругорядний аспект — взаємини зв'язківців з власними структурами на місцях. Не секрет, у нинішні кризові часи вони надають значну підтримку галузі — транспортом, пальним, фінансами. Будьмо відвертими, хто буде рахуватися зі зв'язківцями на обласному і, особливо, на районному рівні, коли всі їхні права, повноваження, кошти зосередяться десь дуже далеко — аж у столиці? До якої нелегко достукатися і практично неможливо спитати. А питати місцеві владні структури повинні, бо діють в інтересах населення своїх територій.

До речі, про захист інтересів споживачів. У міністерстві запевняють, що до складу спостережної ради кожного концерну буде введено споживача. Він і захищатиме інтереси населення. Цікаво, яким чином цих повпредів добиратимуть? Адже вибір величезний — нас понад 52 мільйони.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Приватизація «за» і «проти»

Чи дадуть заводу «вільну»?

Прем'єр-міністр України Леонід Кучма, торкаючись на одному із засідань Верховної Ради питання приватизації, підкреслив, що вона «йде повільніше, аніж ми цього хотіли б». Завод «Білкозін» у Прилуках, єдине в нас підприємство з виробництва білкової оболонки для ковбас, — один з таких прикладів. Причини? З одного боку — наша слов'янська повільність, з іншого — безладдя у питаннях розмежування власності.

Головний інженер заводу «Білкозін» Володимир Маржан ділиться тим, як готується підприємство до приватизації, які проблеми виникають при цьому.

— Минулого року на заводі відбулася конференція, де було прийняте рішення подати заявку на приватизацію. Що й було зроблено у грудні. Фонд державного майна України підтримав нас. Нещодавно, хоча на підприємстві вже й заждалися, вийшов ще один документ цього відомства про створення на заводі приватизаційної комісії. Міськрада позитивно відреагувала на це й ввела до складу комісії двох заступників голови міськради й начальника фінансового відділу. Думаю, що інтереси регіону, міста вони врахують належним чином.

— А що дасть приватизація заводу?

— Він вже досяг максимуму у випуску продукції. Значна частина машин і обладнання потребують серйозних капіталовкладень, а деякі з них — повної заміни. Провідні виробники оболонки за кордоном мають значно кращі техніко-економічні показники, аніж ми. Сподіватися на допомогу колишніх партнерів з фірм «Кутісін» і «Прокоп» не випадає. Тому приватизація — рятівний вихід з безвиході, в якій ми опинилися, і можливість розширити виробництво, підвищити якість, наситити ринок України, зберегти людей, навчити їх працювати на себе й державу.

— Чув, що керівництво підприємства хоче залучити до приватизації американську фірму, за що розрахується з нею частиною білкозіну...

— Ми вже кілька років підтримуємо ділові зв'язки з фірмою «Тіпек» — провідною у світі з виробництва оболонки для ковбасних виробів та інших різновидів паковок. Вона має й сучасні розробки в цьому напрямку. З її допомогою ми хочемо підтягтися до світового рівня. А тепер щодо її долі у приватизації. Я міг би, наприклад, заявити, що краще за все, аби закордонний інвестор одержав 30 чи 40 відсотків акцій. Ну а якщо він має інші міркування? Крім того, існує ціла низка документів, які регламентують права й обов'язки держави, підприємств, інвестора. Тому на заводі вважають — все повинна вирішувати приватизаційна комісія за участю зацікавлених сторін. Вони мають право висловити свої зауваження й пропозиції. Це цивілізований шлях приватизації.

— Висловлюється думка, що з приватизацією такого підприємства, як ваше, виникнуть серйозні ускладнення з виробництвом ковбас, що вже нині багато оболонки йде за межі країни.

— Не можу з цим погодитися. Ми живемо й працюємо на Україні, є її громадянами. Тому задовольнятимемо, насамперед, нашого споживача. Наприклад, минулого року за кордон ми продали незначну кількість оболонки за бартером чи за валюту для придбання запчастин. А 71 відсоток продукції за рознарядками реалізували нашим споживачам. Отоварили їх за сировиною, яку одержали з України. А щоб присікти такі розмови, я пропоную ввести до приватизаційної комісії представників Мінсільгосппродукту. Хай самі побачать, що дає приватизація трудовому колективу, підприємству, країні.

Андрій АНДРІЙЧУК.
Чернігівська область.

Екологія

З чим римується — Донбас...

На фестивалі «Червона рута», який нещодавно з успіхом пройшов у столиці шахтарського краю, місцевий гурт «Фантазія» виконав невеселу пісеньку, у якій назва регіону найчастіше римувалася зі словом «протигаз». І це, повірте, зовсім не випадково. Це — жорстока реалія сьогоденного Донбасу...

Торік в області двічі працювали експерти-екологи Світового банку реконструкції і розвитку. В пам'ятній записці на адресу уряду України вони висловили стурбованість екологічною ситуацією на Донеччині, зокрема викидами коксохімічних виробництв, забрудненням грунту свинцем довкруж Костянтинівки.

Час минув, а докорінних змін на краще так і не сталося. Щоправда, дещо скоротилося надходження в атмосферу отруйних речовин. Але, в цілому, ситуація залишається катострофічною. Досить сказати, що лише стаціонарні джерела забруднення викидають у повітря області понад чверть республіканського «об'єму» шкідливих речовин. Їх щільність складає 92 тонни на один квадратний кілометр, що в 6 разів вище за середній показник по Україні. Особливо складна ситуація в Маріуполі, Єнакієвому, Макіївці, Костянтинівці та інших індустріальних містах.

Здавалося б, що на тлі таких екологічних негараздів про оздоровлення шахтарського краю мали б подбати в першу чергу ті, з чиєї вини Донбас став небезпечною для життя людини зоною — керівники великих підприємств, виробництва яких десятиліттями отруюють край. Та, ба... Сьогодні лише на 8 відсотків забезпечений газоочисним обладнанням Маріупольський коксохімзавод, на 20 — костянтинівський завод «Укрцинк», на 22 — Ясинуватський коксохімзавод, на 30 — горлівський «Стирол» та Курахівська ГРЕС...

Така ситуація, певне, і примусила представника Президента в області Юрія Смирнова підписати розпорядження «Про організацію єдиної міжгалузевої системи лабораторного контролю за станом забруднення навколишнього середовища області». Допоки не пізно місцева влада, громадськість зобов'язані рішучіше взятися за отруйників неба, грунтів і вод Донеччини. А то ходити всім нам у протигазах.

Юрій ДОЦЕНКО.
Донецька область.

Продиктовано в номер

Незалежність економіки Криму: дефіцит бюджету перекриватиметься Україною

Як уже повідомлялося, 16 червня у Сімферополі відкрилася позачергова сесія ВР Криму. Це була найкоротша сесія за весь час існування кримського парламенту: вона тривала півдня. Прийнято постанову «Про формування режиму відкритої економіки на території Республіки Крим». У ній зазначається, що такий режим створюватиметься шляхом лібералізації фінансово-економічних, податково-бюджетних, зовнішньоекономічних та митних відносин. Тепер на півострові буде Центральний банк, власне митне управління в принципі незалежні від України. Республіка Крим сама реєструватиме і визначатиме діяльність на своїй території іноземних фірм та банків, матиме закони «Про бюджетну систему», «Про оподаткування» та «Про іноземні інвестиції». Проекти цих документів сесія доручила розробити РМ Криму у місячний термін. Одночасно з утворенням Центрального банку створюється Кримська валютна міжбанківська біржа. Реформування бюджетної системи Криму передбачає надходження всіх податків, зборів і платежів на території Криму до місцевого бюджету. А дефіцит бюджету Криму, як і раніше, перекриватиметься субвенціями з державного бюджету України. Така «незалежна» кримська економіка. Сесія підготувала проект Указу Президента України, яким схвалюються ці заходи.

***

Указом Президента РФ Б. Єльцина № 926 від 16 червня 1993 року командуючому Чорноморським флотом віце-адміралу Едуарду Дмитровичу Балтіну присвоєне звання «адмірал».

І ми не ликом шиті

Кілька днів на Буковині гостював президент Міжнародного термоелектричного товариства, французький вчений зі світовим ім'ям Джон Стокгольм. Він грунтовно ознайомився з діяльністю Чернівецького інституту термоелектрики, розробки якого добре відомі за кордоном, прочитав кілька лекцій для фахівців цієї галузі.

Крім того, пан Джон Стокгольм представляв і ділові кола Франції. Тож він зажадав вийти на контакт з місцевою владою, аби обговорити питання взаємовигідних стосунків між французькими й буковинськими підприємцями.

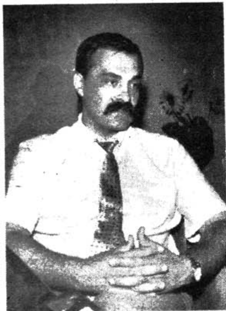
Порожняк тягне збитки

За повідомленням начальника Донецької залізниці Олександра Кожушка, за час страйку шахтарів Донбасу обсяги відвантаження вугілля скоротилися на 35-37 відсотків, що становить близько 2 мільйони 65 тисяч тонн — 30-35 мільярдів карбованців прибутку.

Загалом, залізничники Донеччини підтримують економічні вимоги гірників щодо зменшення податків та підвищення заробітної плати до рівня, який би забезпечував нормальне життя. За словами О. Кожушка, якщо керівники держави не віднайдуть способу задовольнити економічні вимоги гірників до 20 червня, залізничники Донецької дороги оголосять передстрайковий стан.

Влада рад — влада Президента

ЗА ПАРКАНОМ — ВЕРХОВНА РАДА

Печерськ — це передусім легенди і стереотипи. Вічно революційний «Арсенал»... Через паркан — не менш бойова Верховна Рада... Безліч чуток щодо престижних Липок... Нарешті саме з Печерська прийшов новий мер Києва. І замислишся мимохіть: а, може, тут атмосфера сприяє...

Усі стереотипи зламав Анатолій Коваленко, який щойно очолив Печерську держадміністрацію.

А кореспондентові пощастило посидіти в «серйозному» шкіряному кріслі, тоді як сам Анатолій Андрійович сидів на стільці для відвідувачів... З іншого боку столу.

— Анатолію Андрійовичу, не боїтесь? Час нині не певний, під боком «Арсенал»...

— Хіба можна скаржитися, що на території району розташоване одне з найбільших київських підприємств. Як господарник скажу: донедавна «Арсенал» був опорою для вирішення всіх соціальних питань, бо мав можливість фінансувати районні проекти.

Останні 2-3 роки завод працює не на повну потужність. Спочатку конверсія, до якої не було підготовлено своєчасно ані людей, ані саме підприємство. Потім — розірвані економічні зв'язки. Наше Міноборони тривалий час не могло осягнути своєї спадщини від союзної: тільки в Києві близько 50 відсотків виробничого потенціалу спеціалізується на оборонному обладнанні, зокрема й «Арсенал».

А останнім часом додалися надзвичайно високі витрати на оренду землі. У бюджеті на 1993 рік податок на землю збільшено у 30 разів. Оскільки «Арсенал» історично розташований в центрі міста, що також впливає на податок, він змушений сплачувати 300 купонів за квадратний метр, тобто сотні мільйонів за саму тільки територію.

— То є підстави боятися, що повториться історія?

— Сподіваюся, ні. Хоча робітничий клас на «Арсеналі» завжди був найбільш активний. Мабуть, тут наклав відбиток історичний розвиток, мікрогеополітичне розташування заводу, де через паркан колись був ЦК, який, ухвалюючи важливі рішення, завжди приїжджав «порадитися» з «Арсеналом». Тепер — Кабінет міністрів, Верховна Рада.

— До речі, щодо Верховної Ради. Хто створює вам більше проблем: завод чи парламент?

— Знову ж таки як господарник можу сказати, що від такого сусідства забагато проблем. Постійні мітинги, пікетування, перебування людей на площі перед ВР... Від цього район зазнає постійних втрат: це і понівечені газони та квітники, і відволікання від повсякденної служби на всій території Печерська працівників районного управління внутрішніх справ. Окрім того, регулярні візити офіційних осіб, безліч туристів, що змушує щохвилинно слідкувати за виглядом вулиць.

— А як політик?

— А як політик, хоч і районного масштабу, мушу сказати, що ВР завдає ще більше пролем. Іноді справді замислюєшся: чи то вона себе вже вичерпала, чи то щось там не гаразд. Бо, маючи таку економічну ситуацію, як у нас, займатися тим, чим займається наша Верховна Рада останнім часом...

До речі, користуючись нагодою, що даю інтерв'ю газеті ВР, хочу сказати, що ця шановна організація досі тримає ділянки під забудову житла на території району, очевидно, вважаючи себе правонаступником колишнього ЦК. І мешканці Печерська, яких на час капремонту (а у нас один з найстаріших житлових фондів) доводиться відселяти бозна куди, питають: для депутатів якого саме скликання має будуватися це житло?

— Така Печерському району дісталася спадщина. Від кінця XIX століття в Липках зводилися будинки для знаті.

А в пошуках дефіцитів кияни досі їздять саме сюди.

— Це правда. Ми вже гадаємо, чи не ввести продуктові картки для мешканців нашого району, бо вимітається геть усе. Підраховано, що на 140 тисяч мешканців району припадає така ж кількість приїжджаючих: це і працюючі, і туристи, і пікетники... І коли в гастрономах Печерського району ще можна щось придбати, то тільки завдяки їх комерціалізації та власному порядкуванню.

А що стосується соціально-побутової інфраструктури, то після розподілу комунальної власності між містом і районом, виявилося, що ми забезпечені у цій галузі тільки на 30 відсотків. Та ж еліта, що тепер змушена жити на Печерську, не бажала свого часу дбати про дитячі садки, магазини, бо мала свої відомчі. А розв'язувати цю проблему тепер доведеться нам.

Одне слово, Печерськ — район, як район: ніяких привілеїв, ніякої манни з неба, а багато проблем. Зокрема, від «Арсеналу», Липок і від Верховної Ради.

Розмову вела Наталя ФІЛІПЧУ[К]. Фо[то] С.СКРЯБІНОЇ.

ВАЛЮТНИЙ РАВЛИК

Бізнес-контакт

Коломийський консервний завод намітив план реконструкції своїх виробничих потужностей. Для того, щоб здійснити технічне переозброєння, вийти на випуск конкурентоспроможних товарів продовольчої групи, йому потрібна валюта, якої, звичайно, колектив не має.

Узялися за створення спільних підприємств із зарубіжними партнерами. Перший контакт уже налагоджено. На взаємовигідне співробітництво погодилася французька фірма «Романзіні». Вона запропонувала коломийчанам освоїти випуск делікатесної пасти з равликів, які заполонили наші луги й левади.

Справа полегшується тим, що французи обіцяють оснастити виробництво своїм обладнанням. Продукція реалізовуватиметься за валюту, значну частку якої одержуватиме українська сторона.

Президент фірми пан Філіп Гальміш привіз із Франції не лише розрахунки, а й назву спільного підприємства — «Ескарго», що з української — «Равлик».

Василь БАБУХ.
Івано-Франківська область.

Не забули про дітей

Милосердя

Цього літа на Волині планується оздоровити майже 32 тисячі дітей. Оскільки в нинішніх складних умовах зробити це досить складно, представник Президента України в області Володимир Блаженчук видав розпорядження, яким зобов'язав районні державні адміністрації, виконкоми Рад народних депутатів, органи освіти і охорони здоров'я спільно з профспілковими комітетами забезпечити організацію літнього оздоровлення дітей за рахунок коштів місцевих бюджетів. На оздоровлення вихованців Володимир-Волинської та Головнянської шкіл-інтернатів виділено 20 мільйонів купонів. Поправлять своє здоров'я понад 13 тисяч дітей з радіаційно забрудненої зони.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Отакої!

Готові взяти владу

Стрийський провід НРУ, очолюваний Ігорем Держком, сприйняв заяву В'ячеслава Чорновіла щодо опозиції до усіх структур влади як керівництво до дії. Рухівці провели у Народному домі збори, на яких звинуватили представника Президента Романа Шрамов'ята і його адміністрацію у всіх смертних гріхах. Через кілька днів після зборів на несанкціонованому мітингу провід НРУ висловив підтримку Президенту України і... недовіру його представникові.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львівська область.

Криза? Врятує конопля

Україна має намір створити власну целюлозно-паперову промисловість. Свій варіант розв'язання проблеми пропонує Глухівський НДІ луб'яних культур, який у науково-технічній програмі обгрунтовує економічну доцільність будівництва підприємств, які б переробляли коноплю на папір. А з такого замінника можна виготовляти від цигаркового паперу — до гербового. 20 тисяч гектарів коноплі достатньо, щоб мати 100 тисяч тонн паперу на рік.

Директор інституту Павло Голобородько вважає, що програмою повинні зацікавитися іноземні інвестори.

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Сумська область.

Наші люди в Гімалаях

До 200-річчя Одеси команда альпіністів міста здійснила сходження на третю вершину світу — восьмитисячник Канченджангу в Гімалаях. А що альпіністам довелося сходити з боку льодовика Зему (Індія), то активну участь в організації експедиції взяла Індія.

Вершину підкорили: Вадим Свириденко — керівник експедиції, М.Ситник, О.Харалдін, В.Бойко, О.Серпак, В.Терзеул, О.Пархоменко, Д.Ібрагім-Заде.

Леся ДУБОВА.

Офіційно

Про позицію Криму щодо ЧФ

Сімферополь. 16 червня позачергова сесія Верховної Ради Криму розпочала роботу з питання: «Про формування режиму відкритої економіки на території Республіки Крим».

У зв'язку з тим, що сьогодні починаються переговори Президентів України і Росії по Черноморському флоту, за участю Голови Верховної Ради Криму Миколи Багрова, сесія прийняла постанову: «О позиции в отношении Черноморского флота».

Сесія рекомендує Миколі Багрову керуватися «необходимостью сохранения на данном этапе Черноморского флота, как единой боеспособной силы, обеспечивающей защиту общих интересов Украины и России в Черноморско-Средиземноморском регионе; оборонными и экономическими интересами Крыма, при любом варианте дальнейшего использования Севастополя как базы Черноморского флота, настоятельной потребностью незамедлительного принятия пакета документов, обеспечивающих гражданские, экономические права военнослужащих Черноморского флота и членов их семей».

Позачергова сесія Верховної Ради Криму продовжує свою роботу.

Олександр ПІЛАТ.

Власкори повідомляють

І ЖАРТИ Ж У ВАС, ХОРМЕЙСТЕРЕ

Вільнюс

Мешканці і гості литовської столиці, опинившись з тих чи інших причин поблизу посольства Фінляндії, що в самому цетрі Вільнюса, стали свідками досить незвичної картини: підступи до будинку посольства були блоковані поліцейськими, які не давали допитливим перехожим ніяких пояснень. Як з'ясувалось потім, представники правоохоронних органів шукали бомбу, про яку невідомий телефоном повідомив працівників посольства. Був указаний і час вибуху. Після евакуації працівників посольства і мешканців прилеглих будинків поліцейські ретельно оглянули всі кабінети, коридори, підвальні приміщення, але так нічого й не знайшли.

У той же час їм вдалося встановити особу жартівника- аноніма, котрим виявився громадянин Канади фінського походження хормейстер Г. Хеймен. Йому не терпілось потрапити до Фінляндії разом з хором, що вирушав туди. Але посольство відмовило йому у видачі візи. За відмову він вирішив «пожартувати».

Надія ДОРОНІНА.

ПЕРШИЙ ВИСТУП — СЕНСАЦІЙНИЙ?

На зв'язку Софія

Посол України в Болгарії Олександр Воробйов дав першу прес-конференцію для тутешніх журналістів. Він розповів про внутрішню та зовнішню політику України, про перспективи розвитку болгаро-українських відносин. «З утворенням незалежної держави ми стали жити не краще, а гірше, — сказав посол. — Розірвали інтеграційні зв'язки з іншими республіками СНД, поспішно вийшли з рубльової зони. Падіння виробництва склало понад 17 відсотків. Російські та українські націоналісти, особливо Рух, УРП, завдали чимало шкоди. Тепер час ейфорії минув. Насамперед треба стабілізувати економіку, відновити співпрацю з Росією, а також з країнами Східної та Центральної Європи».

Стосовно болгаро-українських відносин пан Воробйов заявив, що Болгарія є стратегічним партнером України. Зараз готується візит Президента Болгарії Желю Желева до Києва, де буде підписано великий пакет угод, зокрема, про транспорт, усунення подвійного оподаткування, між національними банками тощо. «Все це допоможе активізувати співробітництво між нашими державами», — сказав посол. Він відповів також на численні питання газетярів, починаючи з того, чи ратифікують українські депутати договір СТАРТ-1, і закінчуючи тим, чому наше посольство в Софії не охороняється.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Офіційно

На зв'язку Москва

Як планувалося, Президент України Леонід Кравчук вранці 17 червня ступив на московську землю. Як і очікували, серед численних журналістів, які оточили Леоніда Макаровича біля трапу, українських майже не було. Формальним приводом для подібної інформаційної блокади стало те, що гостя з Києва відправляли на місце переговорів вертольотом, а в ньому, як відомо, місць дуже мало.

Однак, здалося, Кравчук був готовий до такого перебігу подій, сам пішов назустріч пресі. Тут же з'ясувалося, що лідер України прибув не на килим для «розбору польотів», щоб просити «лідера СНД» не перекривати краник з нафтою, а з цілком конкретними пропозиціями, спрямованими на покращення взаємовідносин України і Росії — двох рівноправних суверенних держав. Хоча головна тема, звичайно, відзначив Кравчук, — доля Чорноморського флоту. Він заявив, що чудово розуміє стурбованість Росії, що мова йде про захист південних рубежів двох держав і всієї Співдружності в цілому. Тут же запропонував варіант можливого рішення. Наприклад, чому б не купити росіянам акції підприємств в Криму, а українцям — тюменських нафто- і газопромислів. Найголовніше зі сказаного Кравчуком біля трапу літака: не варто сприймати ситуацію як трагедію — у стосунках між Україною і Росією є складнощі, немає нездоланних антагонізмів.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

На мистецькому терені

І ТАМ НАС ЗНАЮТЬ

У Сіднеї відбувся щорічний традиційний фольклорний фестиваль, у якому брали участь творчі колективи різних народів, що населяють Австралію — вихідці з Європи, Полінезії, Азії, Південної Америки. З великим успіхом виступив український хор імені Володимира Івасюка.

Павло ХОРЕНЖЕНКО.

ГУМОР ПРОТИ БІЙКИ

Поліція міста Цинциннаті (США) змінила тактику. І цим самим відкрила, можливо, нову сторінку в тяжкій справі профілактики побутових злочинів.

Працівники органів внутрішніх справ добре знають, які драми інколи розгортаються на побутовому грунті і в що іноді перетворюється невинно розпочатий сімейний скандал. Поліцейські Цинциннаті тепер роблять так. Отримавши виклик, приїжджають у дім, де подружжя тягає одне одного за волосся. Не звертаючи ніякої уваги на знавіснілих господарів, в першу чергу прямують до холодильника і розпочинають... незворушно поглинати всілякі ласощі.

— Побачивши, як охоронці порядку набивають роти делікатесами, скандалісти, як правило, втрачають мову, — ділиться своїми спостереженнями автор «винаходу», поліцейський психолог Роберт Рамон. — А потім знову ж, як правило, починають реготати.

ЗВИНУВАЧЕНИЙ У ХАБАРНИЦТВІ

Ташкент

Судова колегія з кримінальних справ Верховного Суду Республіки Узбекистан розпочала розгляд кримінальної справи щодо колишнього віце-президента республіки С.Мірсаїдова. Органами слідства йому пред'явлено звинувачення в зловживанні службовим становищем, вираженому покровительством керівникові інофірми Ш.Сахнавазу при укладенні й реалізації контрактів на поставку бавовни. Цим завдано шкоди економіці Узбекистану в особливо великих розмірах, на суму 5 мільйонів 508 тисяч доларів США. Крім того, С.Мірсаїдов звинувачується в незаконному виділенні ряду своїх родичів земельних ділянок у місті Ташкенті.

Зульфія РАСУЛІ.

Фотофакт

ДОНЬКА ВІД МАТЕРІ НЕ ВІДСТАЄ

За золоту пальмову гілку каннського кінофестивалю цього року змагалися 24 фільми. Однією з найяскравіших стрічок фахівці вважають роботу французького режисера Андре Тешине «Мій найулюбленіший сезон». В цьому фільмі головні ролі зіграли зірки світового кіно — Катрін Деньов та її донька — Чіара Мастрояні (на знімку).

Фото АП.

Бутрос Бутрос Галі — гість України

Київ. Почався візит в Україну Генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Бутроса Бутроса Галі. У програмі його триденного перебування — зустрічі з Президентом України Леонідом Кравчуком, Прем'єр-міністром Леонідом Кучмою, першим заступником Голови Верховної Ради Василем Дурдинцем, міністром закордонних справ Анатолієм Зленком.

Плануються також виступ Бутроса Бутроса Галі на пленарному засіданні парламенту України, відвідання тимчасового приміщення Представництва ООН в Україні і огляд нового, постійного, прес-конференція для українських та зарубіжних журналістів.

* * *

Бутрос Бутрос Галі народився 14 листопада 1922 року в Каїрі, Єгипет. У 1946 році закінчив Каїрський університет за фахом «юридичні науки», має ступінь бакалавра. У 1949 році отримав докторський ступінь з міжнародного права в Паризькому університеті, трохи пізніше — з філософії. Має диплом Паризького університету із спеціальностей: політичні науки, економічні відносини та публічне право.

До вступу на пост Генерального секретаря ООН 1 січня 1992 року був заступником Прем'єр-міністра Єгипту з міжнародних зв'язків.

На посту Генерального секретаря виступає за проведення корінної реорганізації системи ООН у зв'язку із змінами, які постійно відбуваються в світі.

Корейська делегація на Черкащині

Черкаси. Продовжується перебування в Україні делегації парламенту КНДР на чолі з головою Верховних Народних зборів країни Ян Хен Собом. Вчора гості зустрілися з керівництвом області та обласного центру, відвідали головне підприємство Черкаського швейного об'єднання, Черкаський інженерно-технологічний інститут.

Сьогодні корейська делегація здійснила екскурсію по Черкасах, побувала в обласному краєзнавчому музеї, у колгоспі «Дніпро» Черкаського району.

Наступного дня делегація відбуде до Києва.

Співробітництво

IV. «СНЕКМА» ПОЧИНАЄ І...

У залі навчального центру «Снекми», куди увійшли ми після виснажливої літньої спеки, екрани висвітили привітання і російською і українською мовами, а на столі поруч з французьким стояли прапорці обох країн. Не треба було бути психологом, щоб здогадатися: хтось з присутніх — наш земляк. Бо якщо російська тут сприймається звично, то українська була сюрпризом. Пан Ярослав Ванькевич, як він відрекомендувався, явно пишався ним, і я зрозуміла, що оте вітання — його рук справа.

Розговорилися. Така ж доля, як, на жаль, у багатьох українців, що живуть за межами Батьківщини. Батьки — емігранти, він народився у Німеччині, потім переїхали до Франції. Тепер пан Ярослав — спеціаліст «Снекми» з післяпродажного обслуговування двигунів у Німеччині. Міг би й не приходити на цю зустріч, а от дізнався, що будуть журналісти з України, — щось покликало.

Запам'яталася і ще одна зустріч з Костянтином Давидовим та його дружиною Наталією. Костянтин Давидов — один з директорів «Снекми» у Гаврі, на підприємстві, яке випускає механізми реверсу тяги, турбокомпресори і роботи для ядерної промисловості.

Син офіцера білої армії, якому довелось емігрувати до Франції, Костянтин Давидов народився в Парижі і жодного разу в Росії не був.

Що, здавалося б, для людини батьківщина, яку вона ніколи не бачила? А виявляється, це те, за що може боліти серце. Розпитуючи про чорнобильські наші діла, захвилювався:

— А ми роботи випускаємо — для діяльності в агресивному середовищі. Вони можуть проводити фотозйомки в самому серці реактора, дослідження і навіть зварювальні роботи. Я, правда, намагався усім приїжджим з колишнього Союзу розповідати про них, проте жоден гість інтересу не виявив.

І, здається, даремно. Десять років тривала розробка цієї програми вартістю 120 мільйонів франків. Зате коли сталася поломка в ядерному реакторі в Шеноні, ці роботи повністю виправдали затрачені на них кошти. Універсальна рука, оснащена головкою з тематичним лазером, діє там, куди не досягне ані погляд, ані рука людини. За потребою два роботи можуть діяти одночасно, синхронно.

Звичайно, купувати такі роботи — накладно, а от узяти напрокат — цілком доступно. І завод «Снекма» у Гаврі готовий цьому посприяти.

Я зателефонувала у Київське відділення Всесвітньої лабораторії, яка проводить конкурс на кращий проект «Укриття» для зруйнованого четвертого блока Чорнобильської атомної електростанції — розповіла про роботи «Снекми».

— Жоден з проектів не передбачає застосування такої техніки в «Укритті», а вона необхідна, щоб проводити постійні спостереження і дослідження, — поінформував мене співробітник лабораторії. — Тож застосування таких роботів на четвертому блоці цілком можливе.

Тиждень, протягом якого журналісти з Росії і України гостювали у «Снекми», був сповнений роботою з короткими перервами «для Парижа».

Але поблукати Парижем вдень часу практично не було. На самостійні екскурсії лишалася ніч. Хоч поняття «ніч» у Парижі відносне: здається, життя тут лише починається з десятої вечора.

Не знаю, як на кого, а на мене це «не наше» життя, бувало, справляло гнітюче враження (не поспішайте звинувачувати мене у провінційності). Бо надто довго були переконані: ми — «впереди планеты всей», а виявилося, що майже на задвірках. Поки ми клепали пам'ятники вождям, будували супер-заводи, пишалися своїми космічними подвигами, вони створювали добротне, забезпечене життя на землі, щоправда, не забуваючи потроху і про космос. Але в міру своїх можливостей, а не за рахунок недоданої каші у дитсадку. І зараз, поки ми зодягаємося в українські шаровари, як ознаку національної свідомості, вони кооперуються з усім світом. До речі, з нами теж готові, аби кожному поодинці не вигадувати велосипед.

І, здається, не бентежаться, коли з першого заходу не вдалося досягти консенсусу, як, скажімо, з запорізькими моторобудівниками. Рано чи пізно і ви прийдете до кооперації — спокійно реагували на цей факт у «Снекми», бо навіть найбагатші підприємства не в змозі самотужки розробляти солідні програми.

Питання лише в тому, як довго ми входитимемо в проблему. А треба швидше. Бо вже зараз виробляти вітчизняні літаки стає економічно невигідним. Ми доволі втрачаємо пріоритети у цій галузі.

— Як? — здивується читач. — Де-де, а вже в авіабудуванні «мы впереди планеты всей».

Як це не прикро, а доводиться визнавати: не попереду. Більше того, це не так швидко досягнемо, скажімо, рівня «Снекми» по виробництву економічних екологічно чистих двигунів для цивільної авіації. Значить, треба кооперуватися, як це робить увесь світ.

Звичайно, спеціалістам — виробникам продукції — видніше, які пропозиції приймати, а які ні. Але, очевидно, час замислитися і над таким фактом: національний перевізник «Авіалінії України» та ще двадцять авіакомпаній, зареєстрованих в Україні, уже можуть вибирати, який і у кого купувати товар. І, як свідчить практика, про принцип «у нас товар хоч і гірший, але дешевший», треба забувати. І якнайшвидше. Бо конкуренти вже наступають на п'яти. Це сьогодні «Авіалінії України» спроможні придбати лише два «Боїнги» з двигунами «Снекми». Але ж авіапідприємство розвивається, потроху заробляє валюту. А заробивши, кому віддасть?

Цими днями в Бурже під Парижем працює авіакосмічний салон, куди прибули авіаційні машини з усього світу. Кілька літаків представили і авіабудівники АНТК імені Антонова. Це спеціальний літак для гасіння вогню з високою концентрацією на господарсько-промислових об'єктах, створений на базі серійного АН-32, а також моделі пасажирських літаків АН-38, АН-180, АН-218, транспортного АН-70Т, нові модифікації літака АН-74. Чи стануть вони сенсацією цього разу? Чи вишикуватимуться в чергу бажаючі їх придбати?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Київ — Париж — Київ.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Президентові України Леонідові Кравчуку
Голові Верховної Ради України Іванові Плющу
Прем'єр-міністрові України Леонідові Кучмі

Україна переживає нині вельми складний і болючий етап державотворення. На цьому тернистому шляху з'являються все нові й нові проблеми і труднощі. І, як правило, вони є рукотворні, грунтуються на старому синдромі імперського мислення і сучасних політичних амбіціях. Однак залишимо історикам і філософам досліджувати феномен цього незбагненного і парадоксального в суті своїй явища, коли цілі прошарки населення, одурманені століттями морального, національного і духовного приниження і нищення, прагнуть повернення до «комуністичного раю», ні на хвильку не замислюючись над тим, що буде з ними, з їхніми дітьми, народом, ім'ям якого вони мали честь наректися. Воістину рідні діти матір розпинають...

Україна в небезпеці. Це вже не викликає сумнівів навіть у комуністів-оптимістів, які неабияк користаються з соціальних труднощів у своєму політичному самозасліпленні. Перебуваючи на європейському перехресті, впливаючи на морально-політичний клімат цілого континенту, не можна не відчувати штучної загрози цій Богом даній оазі, яка насувається на неї зусібіч — і з суші, і з моря, і з неба. Жоден народ із зашморгом на шиї ніколи не був і не буде вільним, ніколи його діти не зазнають щастя просто цивілізованих форм свого національного самовиявлення.

І такий народ логічним ходом історії приречений на загибель, так і не вставши з колін...

Ми романтична, але й мужня, витримана нація. Ми пройшли всі Дантові кола пекельних випробувань до світла високості духу й істини. Шкода лишень, що не було у нас пустелі і вільного часу на сорокарічні блукання нею. На руїнах понищеного уярмленого народу, скалічених доль і отруєних душ все ж відродилася національно-державницька ідея. Вона постала з попелу як той міфічний птах, набуваючи реальності, скликаючи до гурту всіх, кому дорога рідна історія, хто небайдужий до сучасного життя рідного народу.

Народно-державницькі ідеали спалахнули новим світлом для широких українських мас, як в Україні сущих, так і поза її межами. Ми побачили вогонь гордості за нашу молоду Українську державу в очах сотень посланців від численних українських громад, котрі минулого року побували на Першому конгресі українців та Всесвітньому форумі українців. Ми почули сердечні, зворушливі слова любові до рідної землі. І ми відчули також щемкий біль докорів власного сумління, вини за свою державу, яка й досі з прохолодою ставиться до своїх дітей, розкиданих лихою долею по чужинах. Особливо це стосується колишньої комуністичної імперії, жертвою кривавої ідеології якої стали мільйони українців, котрі цілими сім'ями, цілими селами винищувалися голодом, вириваліся з корінням із рідного грунту й перекидалися в колими, чукотки, магадани, в середньоазійські пустелі й тайгу неісходимую... Та маючи добрі серця, мудрі голови і роботящі руки, вони вижили всім смертям і всім режимам наперекір. Крізь пітьму фальсифікацій, крізь морок інформаційного голоду вони все ж таки почули голос України, голос Української держави.

Полинули листи-прохання дозволити повернутися на рідну землю, аби розумом і працею допомогти їй швидше вибратися з соціальної прірви, куди завела її екстенсивна, всуціль інтегрована і пограбована економіка. Листи надходять безпосередньо до уряду, на адреси державних міністерств і відомств. Чимало їх одержало і товариство «Україна». Проаналізувавши і систематизувавши їх, ми надіслали необхідну інформацію про бажання українців Східної діаспори переселитися в рідні регіони України до всіх обласних державних адміністрацій. Довго чекали відповіді. Із двадцяти п'яти адрес надійшло аж чотири відповіді. І лише з Чернігівської області — позитивна, звідки надіслали конкретні адреси міст і сіл області, де потребуються ті чи інші фахівці. У трьох листах відмова пояснювалась браком житла.

А чи справді це так? В обласних центрах це справді так, бо там вже число чиновників і нуворишів перевищило число виробників. Ці представники держави не знають життя, що їх оточує. Порожніють села, вимирають хутори, не вистачає робочих рук для обробітку землі, а тому мільйони гектарів родючого чорнозему заростають чортополохом і лозою. Кращі ділянки також віддають колишнім військовим, партійно-державним працівникам з інших республік колишнього Радянського Союзу, які тут фантастично швидко зводять вілли і котеджі.

Уже кілька років поспіль народжуваність на Україні не перевищувала смертності. А торік кількість народжуваних стала вже меншою. Мине ще кілька років, і ми почуємо волання мертвих до живих, що нація вироджується, що штучно знищується її генетичний код. Але вже буде пізно.

Український народ — гуманний. На нашій землі у мирі й злагоді проживають десятки національних меншин. Для свого культурного і освітнього розвитку вони мають всі можливості. На Україну переселяються десятки тисяч татар і німців. Спеціально вироблено державну програму їхнього компактного розселення і соціальної адаптації. Так має бути у будь-якій державі, яка себе поважає і шанує свій світовий авторитет.

Але як зрозуміти ту державу, котра знаходить і час, і увагу до представників багатьох національностей, лишаючись глухою до голосу рідних синів?

Іван ДРАЧ,
голова Української Всесвітньої Координаційної Ради,
голова ради товариства «Україна».

ДРАМА В КАЧАНІВЦІ

Культура

Сюди в минулому столітті приїжджали по натхнення, помилуватися на красу, відпочити Т. Шевченко, М. Гоголь, М. Глінка, І. Рєпін. А сьогодні найчастіше поспішають одна за одною комісії, слідчі, ревізори. За 11 років існування історико-культурного заповідника «Качанівка» у ньому змінилося чи то шість, чи то сім директорів.

А він, на жаль, і досі справляє враження якогось розхристаного, незахищеного і проклятого місця. Колись тут хазяйнували меценати Тарновські і всьому давали лад. Та 60 господарям-працівникам заповідника такий поважний і почесний тягар явно не під силу. У парку біля маєтку то тут, то там стирчать, мов вирвані смертям, корчі. Скрізь бур'яни. Поруч колишніх панських служб, невідреставрованих палацу, собору розбити б клумби, насадити чарівних квітів. І як усе ожило б — забуяло! Але, дізнаюся, городня бригада, яку утримують на бюджетні кошти, робить більш прозаїчне діло — вирощує городину, їй не до плекання троянд. У заповіднику пам'ятають лише одного висадженого дубця — на місці Шевченкового. За 11 літ реставраційні роботи просувалися так мляво-сонно, що альтанку Глінки довелося переробляти — ремонтувати вже тричі.

Я гадав, що, як завше, основною виною тому — брак коштів. Проте, з'ясовується, ні.

— За моїми оцінками, їх давали вдосталь, — розповідає головний хранитель фондів Г. Петренко. — Але величезні кошти на реставрацію пішли, як у пісок. Я, чесно кажучи, втомився боротися. Писав статті до газет, протестував. Директорів знімали, а хвороба залишалася. Нічого не змінюється.

Сьогодні з новим директором Г. Міщенком борються інші. На думку завідувачки бібліотеки Л. Куліди, яка написала листа до редакції, Україні доти не бачити такої чудової перлини, як Качанівка, доки реставраційні роботи очолюватиме нинішнє керівництво, яке щедро оплачує бездіяльність, приписки і т.ін. Не в усьому з нею можна погодитися. В особистій розмові зі мною Григорій Леонтійович, повідавши про суб'єктивні труднощі та об'єктивні проблеми заповідника, назвав немало фактів своєї плідної діяльності на благо колективу та культури. Зокрема, за його активної участі збудовано шість службових котеджів для спеціалістів, проведено вісім кілометрів газопроводу. Але й акти перевірок разючі, викликають подив, розчарування:

«... Проведено електротехнічних робіт РБУ-1 у 1992 р. на суму 62649 карбованців. За поясненням завідуючого інженерно-технічним відділом М. Куліди комісія встановила, що цю роботу не виконували. Такої кількості електричних мереж і приладів не встановлено, в наявності їх не знайшли. Роботу приймав особисто Г. Міщенко».

«... Знаходження невикористаного лінолеуму (179 кв. м.) невідоме. Директор відповіді не дав».

«... Місцезнаходження невикористаних блоків (16,5 куб. м.), арматури невідоме».

«... За 1991-1992 роки за аренду крана заповідник платив РБУ-1 щомісячно 1384 карбованці на загальну суму 16680 крб. За час оренди кран пропрацював не більше одного місяця».

«..У жителя Качанівки М. Бас виявлено 18 дерев'яних щитів 1,5 х 1,5 метра, що належать заповіднику і які отримав безкоштовно від керівництва». А далі ще 12 сторінок...

Директор показує інший акт, підписаний ревізором контрольно-ревізійного відділу Мінкультури України О. Шосенком, за яким крадіжок «з боку директора» не виявлено. Майже всі такі зникнення будівельних матеріалів пояснює бартером — заповіднику треба бензин і т. ін. Проте не все в це вірять. Люди не розуміють «бартерні» п'янки-гулянки місцевого панства-керівництва у відреставрованих старовинних службах-готелях, а також роздавання направо і наліво будматеріалів, варварське пиляння лісу невідомо для кого, поділ колективу на «своїх» і «чужих». Так, наближеним прощають пиятство в робочий час. А опозиціонерів за незначну провину звільняють, потім їх поновлюють на роботі через суд. М. Гнида, наприклад, отримав таку характеристику у військкоматі: «Является членом комиссии по трудовым спорам, а также руководителем ГКЧП против директора заповедника». Взагалі за нечітких і розмитих посадових обов'язків, роздутих штатів, фактичної незайнятості, відсутності фахівців (їх усього 3-4) з'являється багато часу для конфліктів. Особливо в ситуації боротьби за нові оклади, отримання ордерів. Суди-пересуди. Свіжі накази — покарання. Протести. За всіма ознаками, у Качанівці нині — «творча атмосфера» нового витка конфронтації, передінфарктного стану по обидва боки «барикад». Зрозуміло, тут не до історії, збереження унікального куточка України. Чим завершиться качанівська драма, важко сказати. Ясно лише одне: за теперішньої більшовицької, колективно-безвідповідальної організації реставраційних робіт у заповіднику історичні пам'ятки приречені на подальше руйнування.

Коли матеріал було підготовлено до друку, заступник міністра культури Ю. Сердюк повідомив, що ситуацію в заповіднику у третій декаді червня розгляне виїзна колегія міністерства. Щойно Німеччина виділила 220 тисяч марок на реставрацію пам'ятки садово-паркового мистецтва та її палацових споруд. Будемо сподіватися, що ці кошти, зрештою, використають за призначенням, і невдовзі ми зможемо не тільки зачаровано пройтися мальовничими алеями, а й побачити у палаці-музеї дорогоцінні предмети старовини, картини відомих художників. Адже не вічно їм бути під замком у комірчині...

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Релігія

А НУТРО ЇХНЄ ПОВНЕ КРИВДИ...

Єпископ Андрій Сапеляк їхав з далекого Буенос-Айреса, щоб у столиці рідної України відправити службу Божу. Наївно вірячи, що з дискримінацією віруючих у незалежній Україні давно покінчено, отець Андрій сподівався разом з одновірцями помолитися Всевишньому в греко-католицькій церкві. Яке ж потрясіння пережив священик, коли довідався, що майже чотири тисячі київських греко-католиків упродовж років моляться просто неба!

На вулиці біля дзвіниці церкви Миколи Доброго на Подолі, час від часу поглядаючи на небо, бо збиралося на дощ, єпископ Сапеляк правив службу не в змозі перебороти внутрішній монолог. Чому в Києві, де мають дах над головою кришнаїти й псевдопророки на кшталт Криворотова, не знайшлося бодай єдиного храму для вірних Української греко-католицької церкви — однієї з найбільших і найвпливовіших християнських церков країни?

Після того, як завершилася «катакомбна» доба УГКЦ, і церква вийшла з підпілля, київські греко-католики також зажадали повернення своїх храмів. Бо в православному Києві століттями жили, молилися, мали свої храми, шукали істину й греко-католики. Просили надати в своє розпорядження занедбані, забуті, спаплюжені храми. Чиновники Київської держадміністрації вислуховували парафіян, брали їхні заяви й забували про них, як тільки ті зачиняли за собою двері. Обіцяли київським греко-католикам то Покровську церкву, то Видубецький монастир, то церкву Миколи Набережного, то храм Теодозія Печерського, то нарешті, напівзруйновану церкву в Ботанічному саду. Але обіцянки залишалися цяцянками, і стояли столичні греко-католики з непокритими головами і в дощ, і в спеку, і під час зимових морозів та хурделиць на вулиці, сподіваючись, що влада нарешті змилостивиться над ними. Світло в кінці тунелю з'явилося, коли до Києва на зустріч з Л. Кравчуком прибув глава УГКЦ кардинал Мирослав Іван Любачівський. Президент особисто пообіцяв Блаженнішому, що київським греко-католикам буде надано храм. Але з тієї пори вже минуло два роки, а віз і нині там. Куди тільки не зверталися вірні УГКЦ, всюди натикаючись на стіну байдужості, а то й відвертого цинізму. Наприклад, з боку Арсена Зінченка. Голова Ради у справах релігій при Кабінеті міністрів України, змінивши на цій посаді штатного працівника КДБ одіозного Колесника, на жаль, багато що запозичив з його арсеналу «керування» релігією. За словами київського греко-католицького священика Валерія Шкарубського, А. Зінченко на прохання вірних УГКЦ надати їм храм відповів: «От коли ваш кардинал Любачівський визнає Філарета, тоді й одержите церкву». Отакої!

Сумно про все це писати. Україну, яка прагне увійти в сім'ю цивілізованих народів, на кожному кроці компрометують бездушні чиновники. Інтелігентний єпископ А. Сапеляк, розповідаючи мені про відправу служби Божої на вулиці, не зміг приховати обурення: «Такої дискримінації віруючих немає ніде в світі!» Додам: бо ніде немає і штатних державних структур, які за народні гроші донедавна боролися з «опіумом для народу», а нині повчають людей, якому Богові їм молитися і яких пастирів обирати.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

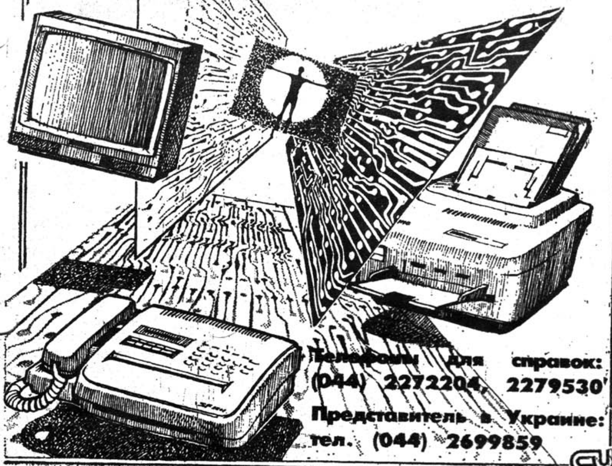

Впервые в Украине!

Уважаемые господа!

«Фирма САМСУНГ Электроникс GmbH»

приглашает на выставку бытовой электроники, которая состоится с 23.06.93 по 26.06.93 по адресу: г. Киев, ул. Госпитальная, 12, Конгресс-холл гостиничного комплекса «Русь - Интурист».

СОВМЕСТНОЕ УКРАИНСКО - ПОЛЬСКОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ «POLLA»

предлагает:

Телефонный справочник всех банков Украины

Стоимость 1-го экземпляра, включая доставку:

- **до 1 июля составляет 3500 крб. + НДС;**
- **после 1 июля – 4500 крб. + НДС**

После поступления средств на расчетный счет № 5468465 в АКБ «ГРАДОБАНК» МФО 300078, Ваш заказ будет отправлен по почте.

Телефон для справок: (044) 264-52-91

УКРАЇНСЬКИЙ ПРОМИСЛОВИЙ АВТОШИНОРЕМОНТНИЙ КОНЦЕРН «УКРПРОМАВТОШИНОРЕМОНТ» пропонує для реалізації:

— кузови-фургони: ізотермічні, промтоварні, меблеві, хлібні до автомобілів ГАЗ-52, 53, ЗІЛ, КАМАЗ, КРАЗ;
— кузови вантажопасажирські до автомобілів ГАЗ-3307;
— контейнери універсальні вантажопідйомністю 3 т;
— кільця поворотні до причепів ГКБ-817, ГКБ-8350;
— підіймачі і мийки для автобусів і легкових автомобілів, верстаки слюсарні та інше гаражне устаткування;
— гальмівні барабани для автобусів Ікарус, ЛАЗ, ЛіАЗ;
— запасні частини для автомобілів ГАЗ-24-01, Москвич-412.

ЗДІЙСНЮЄ:

— капітальний ремонт легкових автомобілів ГАЗ-24, вантажних автомобілів, причепів, напівпричепів до вантажних автомобілів.

ПРИЙМАЄ:

— замовлення на виготовлення згаданої продукції і капітальний ремонт автобусів, легкових і вантажних автомобілів на 1994 рік.

КУПУЄ:

— пиломатеріали хвойних порід;
— бензин, дизпаливо, білило цинкове, нефрас;
— сальникову набивку для а/м ЗІЛ, ГАЗ;
— сталь 18 КГТ ∅ 39, ∅ 52 по 200 тонн.

НАША АДРЕСА: 252151, м. КИЇВ, вул. Молодогвардійська, 7б.

Телефони: 277-60-03, 277-44-02.

UNITED KINGDOM CENTRAL EUROPEAN
LEGAL SCHOLARSHIP SCHEME
SCHOLARSHIPS IN 1993 FOR YOUNG COMMERCIAL
LAWYERS

The Centre for Commercial Law Studies, Queen Mary and Westfield College, University of London with assistance from the United Kingdom Foreign and Commonwealth Office in cooperation with The Ukrainian Legal Foundation, announces a competition for scholarships for young Commercial Lawyers for the period 31 August to 10 December, 1993. Each scholarship is valued at 6000 pound sterling.

REQUIREMENTS: 1.Lawyers under the age of thirty. 2.Excellent academic background. 3. Relevant professional experience

The scholarship is not intended for persons who are primarily interested in an academic career nor for lawyers with a great deal experience.

DEADLINE FOR APPLICATIONS: June 1, 1993

For further information contact:

UKRAINIAN LEGAL FOUNDATION
vul. Bohdana Khmelnystkoho, 10, kv. 59
KYIV, Ukraine 252030
Tel.: (044) 224-3518
Attention: Jennifer L. Labach

Організація продає автомобілі МАЗ-5551 за ціною 38 млн. крб., МАЗ-53371-029 за 48 млн. крб. Ціни — за станом на 7 червня 1993 року. Приймає замовлення на поставку автомобілів марки МАЗ. Можливі поставки автомобілів інших моделей. Переказує гроші в Білорусь та Росію (телефон у м. Ніжині 04631 3-14-65).

Рівненський комерційний центр «ГЛІСАДА» проводить оптовий розпродаж цейлонського чаю «Ділмах», розфасовка — 100 г і 250 г.

Звертайтеся по телефонах у Рівному: (03622) 4-62-22.
(Факс) 6-69-70.

КИЇВ ЗАПРОШУЄ НАПІВМАРАФОН

Це ж, погодьтеся, здорово, що кожен бажаючий (за наявності медичної довідки) може вийти на старт міжнародного напівмарафону, який пройде в Києві 24 серпня і буде присвячений Дню незалежності України.

Окрім любителів на старт вийдуть професіонали — з числа найсильніших бігунів світу. Вони й поведуть боротьбу за Кубок незалежності. Організаторами змагань виступають клуб «Київ-спорт», Федерація легкої атлетики України, Київський міськспорткомітет і Міністерство освіти. Але ще з десяток різних організацій і фірм зголосилися підтримати напівмарафон і морально, і матеріально. Скажімо, фірма «Деревкомплекс» (генеральний директор Олександр Бойченко) зробить рекламні тумби, які з'являться по всьому місту, інші виготовлятимуть медалі, призи, сувеніри тощо.

— Дуже хочеться, щоб Кубок незалежності став помітною подією в громадському житті держави, — сказав президент легкоатлетичного клубу «Київ-спорт», відомий тренер Володимир Киба. — Приємно, що ми маємо підтримку Президента країни Леоніда Кравчука. Важливо й те, що є принципова домовленість з рядом провідних телекомпаній світу про трансляцію нашого напівмарафону. Серед них одна з найбільших і найвпливовіших — «Супер Ченел». Її передачі спостерігають 55 мільйонів глядачів у 40 країнах. Повністю вирішене питання з фінансуванням заходу. Призовий фонд для переможців досить вагомий. Він становить 10 тисяч доларів і 10 мільйонів карбованців...

Київський напівмарафон проводиться вдруге. Але вперше він набув рангу міжнародного й увійшов до календаря Всесвітньої любительської легкоатлетичної федерації. Вже надійшли заявки з багатьох країн: Німеччини, Бельгії, Норвегії, Росії, Франції. Але підводити риску під заявочним списком організатори, зрозуміло, не поспішають. Адже до старту ще багато часу.

У розіграші Кубка незалежності візьмуть участь усі найсильніші марафонці України. Ці змагання стануть для них відбірковими на чемпіонат світу. До програми напівмарафону увійшли також заїзди інвалідів на колясках (дистанція 10 км). Такі виступи традиційні в усьому світі.

Нарешті, про дистанцію напівмарафону. Учасникам доведеться подолати шість кіл по Хрещатику (кожне коло 3 кілометри 500 метрів). Про нагороди для майстрів ми вже згадували. А от кращі серед любителів визначатимуться і нагороджуватимуться за віковими категоріями...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Міні-футбол

ФІНАЛ-СЬОГОДНІ

У розіграшу Кубка України відбулися матчі третього туру. Ось їх результати: «СКІФ-Сілекс» (Київ) — «Фотоприлад» (Черкаси) — 4:0, «Надія» (Запоріжжя) — «Ніка» (Дніпропетровськ) — 4:0, «Механізатор» (Дніпропетровськ) — «Донбас» (Донецьк) — 5:1, «Рита» (Харків) — «Славутич» (Славута) — 6:3.

Після цих матчів визначились півфіналісти, які вчора зіграли між собою. Про результати зустрічей «СКІФ-Сілекс» — «Рита» і «Надія» — «Механізатор» ми повідомимо. А сьогодні о 17-й годині в Палаці спорту відбудеться фінальний матч. Вхід на трибуни Палацу спорту вільний.

ПОНЕДІЛОК 21 червня

I ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Для дітей. Запрошують юні музиканти.
16.50 Прем'єра док. фільму «Побачення з Євпаторією». («Ялта-фільм»).
17.10 Короваю-раю. Фольклорна програма.
17.45 До початку Великої Вітчизняної війни. Худ. телефільм «Війна». 1 серія.
19.00 УТН.
19.10 Акценти.
19.25 Реклама.
19.30 Творче об'єднання «Громада» представляє: «Добрий знак», «Заповідник», «Ближче до діла», «Острів душі».
20.20 Свідки.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 На ваші прохання. Худ. телефільм «Повернення Будулая». 1 серія.
22.55 Чарівний промінь.
0.00 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 Блокнот.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.00 Бесіди з єпископом Василієм (Родзянко).
16.20 Зоряний час.
17.00 Новини.
17.25 Гол.
17.50 Погода.
17.55 До 70-річчя «Мосфільму». Док.-публіцистичний фільм «Звичайний фашизм». 1 серія.
19.15 Відлуння тижня.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ телефільму «Азбука кохання». 4 серія.
«Нова студія» представляє:
21.10 Життєпис.
21.40 Бомонд.
22.10 Каталог Федеріко.
23.00 Новини.
23.25 Мегамікс.
23.45 Здрастуйте.
0.05 Прес-експрес.

II ПРОГРАМА УТ, III ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Ранковий концерт.
8.10 Цілком таємно.
9.05 Вустами маляти.
9.35 Мульти-пульти.
9.40 Телетеатр Росії.
10.45 Дозвілля.
11.00 «Трохи сонячного світла». Худ. фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 «Ати-бати, йшли солдати...». Худ. фільм.
14.55 Прем'єра док. фільму «Дика природа Америки». (США).
15.25 Там-там-новини.
15.40 ТрансРосефір. «Острів».
16.25 Мегаполіс.
16.55 Ти пам'ятаєш... «Мир і війна».
17.25 Спасіння 911.
18.20 Бізнес в Росії.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка. Ганна Безулик.
19.10 Мультфільми.
19.15 CNN.
20.00 Тільки для чоловіків.
20.30 Дивись.
20.45 Світло істинне.
20.50 Візитка.
20.55 Худ. фільм «Трохи сонячного світла».
22.30 СІТ-3.
22.40 Сьогодні на сьогодні.
22.50 Фортуна. Комерційний випуск.
23.00 Джемікс.
23.40 СІТ-3.
23.45 Теніс. Уімблдонський турнір.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.30 Мультфільми.
13.50 Худ. історичний фільм «Легенда про Тіля».
16.30 Відеомузика.
19.25 Мультфільми.
19.40 «1000+1 реклама».
19.45 Худ. музичний фільм «Почни спочатку».
21.00 «35 хвилин джазу».
21.35 «1000+1 реклама».
21.40 Худ. фільм «Мозок». Комедія.

ВІВТОРОК 22 червня

I ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Свідки.
8.30 Худ. телефільм «Повернення Будулая». 1 серія.
9.50 Фільм-балет «Прозріння».
10.25 Яблуко спокуси.
11.05 Теніс. Уімблдонський турнір.
12.00 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. Три акорди.
16.55 «Спадкоємці Покришкіна».
17.50 Худ. телефільм «Війна». 2 серія.
19.00 УТН.
19.10 Україна і світ.
19.30 Реклама.
19.35 Спаси і сохрани.
20.35 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 На ваші прохання. Худ. телефільм «Повернення Будулая». 2 серія.
23.05 Концерт ліричної пісні.
23.35 Чемпіонат світу з настільного тенісу.
0.00 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує!
8.00 Новини.
8.20 «Ромка, Фомка і Артос». Мультфільм.
8.50 Людина і закон.
9.20 «Азбука кохання». Худ. телефільм. 4 серія.
9.50 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 9 серія.
«Шляхи, що не знали колісі».
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
13.00 Теніс. Уімблдонський турнір.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Діловий вісник.
14.40 Світ грошей Адама Сміта.
15.10 Блокнот.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.05 Багато музики.
16.50 Технодром.
17.00 Новини.
17.30 «Звичайний фашизм». Документально - публіцистичний фільм. 2 серія.
18.35 Погода.
13.40 Назустріч Московському кінофестивалю.
18.55 Тема.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Вперше на телеекрані. Худ. фільм «Сто солдат і дві дівчини».
22.20 «Вікторія». Фестиваль солдатської пісні. У перерві 23.00 Новини.
23.55 Прес-експрес.
0.05 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 9 серія.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.55 Мульти-пульти.
8.00 Співає хор Каліфорнійського університету.
8.20 Без ретуші.
9.15 Рек-тайм.
9.45 Дозвілля.
10.00 К-2 представляє: «Медіа».
10.50 Паралелі.
11.05 «Ва-банк». Худ. фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 Ансамбль «Російська кавалькада».
14.00 Відкритий чемпіонат Росії з легкої атлетики.
15.00 Телебіржа.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Студія «Рост».
16.15 ТрансРосефір. «Поволжя».
17.00 Аз єсмь.
17.30 Історія одного винаходу.
17.45 Парламентська година.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала інформує».
19.15 Музичний фільм «Капричіо».
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 182 серія.
20.15 Кримінальна хроніка тижня.
Студія «Укртелефільм» представляє:
20.30 Вільний селянин. Колективізація: хроніка насильства. Випуск 1.
21.10 Рок-фестиваль «Тарас Бульба-92». 5 частина.
21.40 Док. телефільм «Володимирська гірка».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель.
22.35 Давайте з'ясуємо.
22.50 Арт-обстріл.
23.15 Теніс. Уімблдонський турнір.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.20 Мультфільми.
13.40 Худ. фільм «Карнавал». Музична комедія.
16.05 Відеомузика.
19.00 Мультфільми.
19.20 «1000+1 реклама».
19.25 Худ. фільм «За сірниками». Комедія.
20.55 «1000+1 реклама».
21.00 Худ. фільм «Тут була Лілі». Драма.

СЕРЕДА 23 червня

I ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Свічадо.
8.55 Худ. телефільм «Повернення Будулая». 2 серія.
10.20 Село і люди.
11.05 Теніс. Уімблдонський турнір.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. Все гаразд.
17.15 З концертів фестивалю «П'ять столиць». 3 частина.
17.45 Худ. телефільм «Війна». 3 серія.
19.00 УТН.
19.10 Акценти.
19.30 Життя в картинах. Сергій Шишко.
20.10 За і проти.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.45 На ваші прохання. Худ. телефільм «Повернення Будулая». 3 серія.
22.55 Бенефіс Павла Зіброва.
23.45 УТН.
23.55 Продовження бенефісу Павла Зіброва.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.00 Новини.
8.20 «Слон і вівчарик». Мультфільм.
8.30 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.20 Про що співають діти Землі.
9.55 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 10 серія. «Пернатий змій».
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Мультфільм.
11.40 «Зустріч перед розлукою». Худ. телефільм.
13.00 Теніс. Уімблдонський турнір.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.10 «Бджола Майя». Мультфільм.
16.25 Прем'єра мультфільму «Літаючий будинок».
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Здрастуйте, мої дорогі».
17.55 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.40 Хроніка міжнародного музичного фестивалю «Білі ночі Санкт-Петербурга».
19.00 ТВ-версія.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телефільму «Азбука кохання». 5 серія.
21.10 Мініатюра.
21.25 Прем'єра телефільму «Згадуючи майбутнє».
22.20 «Сочі-93». Відкритий російський кінофестиваль.
23.00 Новини.
23.25 L-клуб.
0.20 «Людина пацифіди». Наук.-поп. телефільм. 10 серія.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

9.05 У Ксюші.
9.35 Мульти-пульти.
9.50 «Він спитав електрика Петрова...». Співає Олег Григор'єв.
10.35 Програма «03».
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 182 серія.
11.55 Пілігрим.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Дозвілля. Справа майстра боїться.
13.40 Кінооко. Поруч з солдатом.
15.10 Сигнал.
15.25 Там-там-новини.
15.40 Студія «Рост».
16.10 ТрансРосефір. Далекий Схід.
16.55 Християнська програма.
17.25 У пошуках третього шляху.
17.45 «Дивись на мене, як на рівню».
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» інформує.
19.15 Телефільм «Супій... Ще назва є, а річки вже немає».
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 183 серія.
Студія «Укртелефільм» представляє:
20.15 Вільний селянин. Колективізація: хроніка насильства. Випуск 2.
20.55 Рок-фестиваль «Тарас Бульба-92». 6 частина.
21.25 Телефільм «Замовчаний генерал».
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель.
22.35 Екран кримінальних повідомлень.
23.20 Теніс. Уімблдонський турнір.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.25 Мультфільми.
13.40 Худ. пригодницький фільм «Земля Санникова».
15.20 Музична програма.
19.40 Мультфільми.
19.50 «1000+1 реклама».
19.55 Худ. гостросюжетний фільм «Ведмідь».
21.30 «1000+1 реклама».
21.35 Худ. фільм «Король Лір». 1 і 2 серії.

ЧЕТВЕР 24 червня

I ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Муз. фільм «Козацьке коло».
8.45 Худ. телефільм «Повернення Будулая». 3 серія.
9.55 «ТВ-шанс» в гостях у «Променя».
10.35 «СВ — сімейний варіант».
11.05 Теніс. Уімблдонський турнір.
12.00 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Канал «Д».
17.10 Колгосп «Орільський»: бути чи не бути?
17.45 Худ. телефільм «Війна». 4 серія.
19.00 УТН.
19.10 «Право». Телерадіоканал.
20.00 Реклама.
20.05 «Несподіваний дощ». Телеконкурс шлягеру. 3 тур.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.45 На ваші прохання. Худ. телефільм «Повернення Будулая». 4 серія.
Молодіжна студія представляє:
22.55 «Гарт».
23.55 «Фантон».

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.00 Новини.
8.20 «Кідді-відді».
8.40 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.25 Такі ось матрьошки.
9.40 У світі тварин (з сурдоперекладом).
10.20 «Азбука кохання». Худ. телефільм. 5 серія.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Чортеня з пухнастим хвостом». Мультфільм.
11.35 Вас викликає Таймир». Худ. телефільм.
13.00 Теніс. Уімблдонський турнір.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телемікст.
15.15 «Бджола Майя». Мультфільм.
15.40 Доки горить свічка.
16.05 Бесіди з єпископом Василієм (Родзянко).
16.20 Це ви можете.
17.00 Новини.
17.25 ...До шістнадцяти і старші.
18.15 Прем'єра худ. телефільм «Просто Марія».
19.00 «Русскій Мірь».
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Лотто «Мільйон».
21.10 Репортаж ні про що.
21.25 Вперше на телеекрані. Худ фільм «Коні в океані».
23.00 Новини.
23.25 Відеодром.
23.55 Рок-н-рол ТБ.
0.40 Прес-експрес.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.20 Реклама.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Студія «Нота бене». Нові люди нової Росії.
8.50 Мульти-пульти.
9.25 «Парад Перемоги». Док. фільм.
10.20 Паралелі.
10.35 Мегаполіс.
11.05 Худ телефільм «Санта-Барбара». 183 серія.
11.55 XX століття в кадрі і за кадром. «Остання російська імператриця».
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 Студія «Сатирикон». «Браво, сатира». Р. Карцев і В. Ільченко.
15.00 Алгоритми.
15.30 Там-там-новини.
15.45 Голос, якого не було.
16.15 ТрансРосефір. Штрихи до портрета.
17.00 Танець. На сцені — глухонімі діти.
17.25 Мульти-пульти.
17.45 Парламентська година.
18.45 Київська панорама.
19.05 Фільм «Ліхтарики миру».
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 184 серія.
Студія «Укртелефільм» представляє:
20.15 Погляд ззовні.
20.40 Рок-фестиваль «Тарас Бульба-92». 7 частина.
21.10 Тодось Осьмачка. «Втікач».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Автомить.
22.25 Зірки говорять.
22.30 Спортивна карусель.
22.35 Соло. Композитор О. Каравайчук.
23.20 Теніс. Уімблдонський турнір.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.05 Мультфільми.
11.20 Худ. історичний фільм «Балада про доблесного лицаря Айвенго».
13.00 Музична програма.
19.40 Мультфільми.
19.55 «1000+1 реклама».
20.00 Худ. пригодницький фільм «Остання реліквія».
21.30 «Чом ти не прийшов?».
21.40 «1000+1 реклама».
21.45 Худ. фільм «Психо». Трилер.

ГОЛОС України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Рукописи не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311113.

1, 3, 4, 5 і 6 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».